EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.3.2024
COM(2024) 128 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om delegeringen av den befogenhet att anta delegerade akter som ges kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)

1. RÄTTSLIG BAKGRUND

Artikel 51a i viseringskodexen[1] ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att se över beloppet för viseringsavgifterna för en period på fem år från och med den 1 augusti 2019. Nio månader före utgången av femårsperioden ska kommissionen utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet.

Utvärdering av behovet av att se över viseringsavgifterna

I enlighet med artikel 16.9 i viseringskodexen ska kommissionen utvärdera behovet av att se över viseringsavgifterna med hänsyn till objektiva kriterier, såsom inflationen i unionen och lönen för en tjänsteman i medlemsstaterna. Rapporten innehåller även denna utvärdering. I förekommande fall ska utvärderingen åtföljas av en delegerad akt om justering av viseringsavgifterna, i enlighet med artikel 51a i viseringskodexen.

Eftersom kommissionen har i uppdrag att genomföra denna utvärdering vart tredje år och bestämmelsen blev tillämplig den 2 februari 2020 har utvärderingen nu gjorts för första gången baserat på uppgifter från 2023.

Nuvarande avgifter och avtal om förenklade viseringsförfaranden

För närvarande är avgiften för att ansöka om visering för kortare vistelse 80 euro[2] för vuxna (över tolv år) och 40 euro för sökande mellan sex och tolv år. Inga viseringsavgifter tas ut för yngre sökande. Dessutom kan viseringsansökningar läggas ut på externa tjänsteleverantörer, som får ta ut en serviceavgift på högst halva den ordinarie viseringsavgiften (för närvarande 40 euro).

Om rådet antar ett genomförandebeslut enligt artikel 25a.5 b på grund av ett tredjelands brist på samarbete i fråga om återtagande tas en viseringsavgift på 120 euro eller 160 euro ut för sökande som är tolv år eller äldre.

Dessutom har EU undertecknat avtal om förenklade viseringsförfaranden med flera tredjeländer, varav fyra fortfarande är i kraft:

– Armenien[3]: viseringsavgiften sänks till 35 euro för vuxna sökande och ingen viseringsavgift tas ut av sökande under tolv år.

– Azerbajdzjan[4]: viseringsavgiften sänks till 35 euro för vuxna sökande och ingen viseringsavgift tas ut av sökande under tolv år.

– Belarus[5]: viseringsavgiften sänks till 35 euro för vuxna sökande och ingen viseringsavgift tas ut av sökande under tolv år. *(Avtalet har delvis upphävts för*

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), EUT L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/2020-02-02.

[2] En höjning från 60 euro vid den senaste översynen av viseringskodexen 2020.

[3] ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2013/628/oj.

[4] ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/242/oj.

[5] ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2020/752/oj.

medlemmar av den belarusiska regeringen eller officiella delegationer.)[6]

– Kap Verde[7]: viseringsavgiften sänks till 75 % av den ordinarie avgiften för medborgare som inte omfattas av avtal om förenklade viseringsförfaranden (dvs. den är för närvarande 60 euro) och ingen viseringsavgift tas ut av sökande under tolv år.

En höjning av aviseringsavgiften genom en delegerad akt gäller inte sökande från Armenien, Azerbajdzjan eller Belarus, eftersom deras viseringsavgifter anges i respektive avtal om förenklade viseringsförfaranden och inte påverkas av en delegerad akt. Viseringsavgiften för kapverdiska medborgare ändras dock, eftersom den i avtalet om förenklade viseringsförfaranden med Kap Verde anges som en procentandel av den ordinarie viseringsavgiften i stället för ett fast belopp.

Andra avtal om förenklade viseringsförfaranden undertecknades med Albanien, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Moldavien, Montenegro, Nordmakedonien, Serbien och Ukraina. Eftersom dessa länder överförts till bilaga II till viseringsförordning 2018/1806[8] behöver deras medborgare inte längre ansöka om visering, vilket innebär att avtalen om förenklade viseringsförfaranden i stort sett inte längre har någon praktisk betydelse[9].

Det avtal om förenklade viseringsförfaranden som ingåtts med Ryska federationen har upphävts till följd av Rysslands anfallskrig mot Ukraina[10].

2. BERÄKNING AV DEN REVIDERADE VISERINGSAVGIFTEN

I enlighet med artikel 16.9 i viseringskodexen ska Europeiska kommissionen vart tredje år utvärdera viseringsavgifterna med hänsyn till objektiva kriterier, såsom inflationen i unionen och lönen för en tjänsteman i medlemsstaterna.

Mekanismen för justering av avgiften är avsedd att ta hänsyn till kostnadsökningar för medlemsstaterna vid handläggningen av viseringsansökningar runt om i världen. Förutom personalkostnader är fastigheter, utrustning och tjänster, särskilt på it-området, de största kostnadskomponenterna. Ökade personalkostnader återspeglas i de nationella tjänstemännens löner, medan inflationen i unionen är avsedd att återspegla kostnadsökningar i övriga komponenter.

Även om kommissionen skulle kunna använda ytterligare indikatorer vid beräkningen av avgiftsjusteringen har detta alternativ förkastats i ett tidigt skede. Man övervägde till exempel om en platsspecifik inflationskomponent skulle läggas till i beräkningen, eftersom handläggningen av viseringar huvudsakligen sker utanför EU. Medlemsstaternas kostnader

[6] ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1940/oj.

[7] ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2013/521/2021-10-19.

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, EUT L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/2023-05-15.

[9] Om medborgare i dessa länder ändå måste ansöka om visering för kortare vistelse, till exempel på grund av att de innehar icke-biometriska pass som inte uppfyller kraven för viseringsfria resor, gäller avtalen om förenklade viseringsförfaranden fortfarande. I avtalen föreskrivs en viseringsavgift på 35 euro för vuxna sökande, vilken inte skulle påverkas av en höjning av viseringsavgiften.

[10] ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/1500/oj.

påverkas därför inte bara av inflationen i EU, utan på olika sätt av inflationen på alla de platser där medlemsstaterna har konsulat. En platsspecifik inflationskomponent skulle dock ha krävt uppgifter för hundratals städer runt om i världen, och skulle ha väckt frågan om att fastställa lämpliga platsspecifika viktningar. Eftersom medlemsstaterna har konsulära nätverk av mycket olika storlek och geografisk omfattning skulle det också ha skapat potentiella obalanser i behandlingen av medlemsstaterna.

Till följd av detta beslutade kommissionen att begränsa beräkningen till de två indikatorer som specifikt nämns i viseringskodexen, nämligen inflationen i unionen och den viktade genomsnittliga lönen för en tjänsteman i medlemsstaterna.

2.1. Inflation

I enlighet med viseringskodexen används den inflationstakt i unionen som offentliggörs av Eurostat, dvs. det harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP)[11]. Den årliga inflationstakten beräknas enligt följande:

$$Inflationstakt = \frac{(index\text{år } N+1) - (index\text{år } N)}{index\text{år } N}$$

Med hjälp av ovanstående formel kan följande uppgifter beräknas:

	2020–2021	**2021–2022**	**2022–2023**
Juni år N	106,31	108,65	119,03
Juni år N+1	108,65	119,03	126,69
Årlig inflationstakt	2,2 %	9,6 %	6,4 %

2.2. Köpkraftsindikator för medlemsstaternas tjänstemän

Det viktade genomsnittet av köpkraften för tjänstemännens löner i medlemsstaterna har beräknats enligt följande (detaljerad beräkning i bilagan):

a) Den reala nettolönens utveckling i varje medlemsstat mellan år N och N+1(= köpkraftens utveckling) multipliceras med varje medlemsstats vikt av EU:s totala BNP. BNP, uttryckt i köpkraftspariteter, som andel av EU:s totala BNP används som viktningsfaktor. Indikatorn för real nettolön per medlemsstat samt motsvarande BNP-viktning offentliggörs av Eurostat i oktober varje år och omfattar det föregående året fram till juli[12].

b) Den totala löneindikatorn för hela EU beräknas som summan av varje medlemsstats BNP-viktade indikator.

2.3. Indikator för justering av viseringsavgifter

En övergripande **indikator** för hur de två faktorerna har utvecklats har beräknats för varje årsperiod. Denna indikator beräknas på samma sätt som den årliga uppdateringen av EU-

[11] https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser//product/view/PRC_HICP_MIDX.

[12] Eurostats rapporter om de årliga uppdateringarna av EU-tjänstemännens löner och pensioner 2021, 2022 och 2023 finns på https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/publications. Databasen finns på Eurobase på https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/prc_rem_cs/default/table.

tjänstemännens löner, i vilken en inflationsindikator kombineras med en indikator för utvecklingen av de nationella tjänstemännens köpkraft[13]:

$$Indikator\ för\ justering\ av\ viseringsavgiften = \frac{(100 + inflationstakt) * (100 + indikator\ för\ köpkraft)}{100} - 100$$

Med hjälp av denna formel kan följande justering av viseringsavgiften beräknas:

	Inflationstakt	**Indikator för lönernas köpkraft**	**Indikator för justering av viseringsavgifter**	**Justerad viseringsavgift (euro)**
Start				80,00
2020–2021	2,2 %	0,2 %	2,4 %	81,92
2021–2022	9,6 %	-4,6 %	4,6 %	85,69
2022–2023	6,4 %	-1,7 %	4,6 %	89,63

(Avgifter i euro)	**Reducerad viseringsavgift för barn**	**Viseringsavgift för kapverdiska medborgare enligt avtal**	**Höjd viseringsavgift till följd av rådets genomförandebeslut (1)**	**Höjd viseringsavgift till följd av rådets genomförandebeslut (2)**
Start	40,00	60,00	120,00	160,00
2020–2021	40,96	61,44	122,88	163,84
2021–2022	42,84	64,26	128,53	171,38
2022–2023	44,81	67,22	134,44	179,26

Startåret är fastställt till 2020, eftersom det är det år då den nuvarande mekanismen för översyn av viseringsavgiften började tillämpas.

3. UTVÄRDERING OCH KONSEKVENSER

Beräkningen av avgiftsjusteringen leder till att avgiften höjs från 80 euro till 90 euro för vuxna, från 40 euro till 45 euro för barn och från 120 euro till 135 euro eller från 160 euro till 180 euro om rådet har antagit ett genomförandebeslut enligt artikel 25a.5 b för brist på samarbete i fråga om återtagande. Avgiften för kapverdiska medborgare enligt motsvarande avtal om förenklade viseringsförfaranden höjs från 60 euro till 67,50 euro. Den högsta serviceavgift som får tas ut av externa tjänsteleverantörer höjs från 40 euro till 45 euro. Detta motsvarar en generell avgiftshöjning på 12,5 % på tre år.

[13] Se Eurostats metodhandledning, dokument A6465/14/26 rev4, särskilt det kommenterade beräkningsexemplet i tillägg 2, https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/prc_rem_esms_an3.7z.

Baserat på interna beräkningar skulle en höjning av viseringsavgiften med 12,5 % leda till en beräknad extra inkomst på cirka 71 miljoner euro för alla medlemsstater[14].

Kommissionen övervägde om det är lämpligt att anta en delegerad akt om ändring av viseringsavgifterna genom att granska de avgifter som jurisdiktioner utanför EU tar ut för viseringstjänster. Jämfört med de flesta andra stora destinationsländer är priset för en Schengenvisering fortfarande relativt lågt. Exempelvis har Förenta staterna nyligen höjt sina viseringsavgifter från 160 US-dollar till 185 US-dollar, vilket motsvarar en avgiftshöjning på 15 % för viseringar[15].

Land	**Avgift i nationell valuta**	**Ungefärlig avgift i euro**
Förenta staterna	185 (USD)	172
Förenade kungariket	115–771, beroende på giltighetstid (GBP)	135–900
Kanada	100 + 85 avgift för biometriska uppgifter (CAD)	130
Australien	190 (AUD)	117
Nya Zeeland	211, exklusive turistavgift (NZD)	120
Japan	3 000 en inresa 6 000 flera inresor (JPY)	19 38

Med tanke på de senaste årens inflation och de kostnadsökningar som medlemsstaterna har varit tvungna att bära anser kommissionen att de beräknade avgiftshöjningarna bör överföras på viseringssökandena. Kommissionen har därför parallellt med denna rapport antagit en delegerad akt för att ge verkan åt de nya viseringsavgifterna.

En höjning av viseringsavgiften med 12,5 % innebär att medlemsstaternas viseringsintäkter förväntas öka med nästan 12,5 %.

Enligt skäl 7 i förordning (EU) nr 2019/1155[16] bör dessa extra inkomster användas för att se till att det finns tillräckliga resurser, inklusive personal, för att handlägga viseringsansökningar inom den tidsfrist på 15 dagar som fastställs i artikel 23 i viseringskodexen och det påskyndade förfarande som föreskrivs i direktiv 2004/38/EG för EU-medborgares familjemedlemmar[17]. De bör också användas för att säkerställa att bokade besök för att lämna in en viseringsansökan kan äga rum inom två veckor, i enlighet med artikel 9 i viseringskodexen.

[14] Detta motsvarar en höjning med cirka 12,3 %. Detta beror på att viseringsavgiften för sökande som omfattas av avtalen om förenklade viseringsförfaranden med Armenien, Azerbajdzjan och Belarus inte påverkas av den höjda viseringsavgiften. Dessutom kommer vissa sökande även fortsättningsvis att vara befriade från att betala viseringsavgift.

[15] Sedan den 17 juni 2023. https://travel.state.gov/content/travel/en/News/visas-news/niv-fee-increases-to-take-effect-june-17-2023.html.

[16] ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1155/oj.

[17] Artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/2011-06-16): ”Medlemsstaterna skall ge dessa personer all den hjälp de behöver för att få nödvändiga viseringar. Viseringarna skall utfärdas gratis så snart som möjligt på grundval av ett påskyndat förfarande.”

Det är i många tredjeländer svårt att boka tid för att ansöka om Schengenvisering, eftersom de sökande ofta inte kan boka tid förrän efter de två veckor som föreskrivs i viseringskodexen[18]. Detta kan också hindra familjemedlemmar till EU-medborgare från att utnyttja det påskyndade förfarande som föreskrivs i direktiv 2004/38/EG. Den nuvarande situationen har en negativ inverkan på bilden av EU utomlands och på dess förbindelser med vissa av dess partner, och måste därför åtgärdas.

De ekonomiska konsekvenserna av en ändring av viseringsavgiften har beaktats, eftersom medborgare som beviljas visering och oavsett syfte reser till Schengenområdet för med sig ekonomiskt kapital till de lokala ekonomierna. En minimal höjning på 12,5 % eller 10 euro anses sannolikt inte ha någon avskräckande effekt på viseringssökandena, med tanke på den jämförelsevis högre kostnaden för transport till Schengenområdet eller boende under resan. Samma slutsats drogs 2018 inför den senaste höjningen av viseringsavgiften[19]. Därför förväntas höjningen inte få några negativa ekonomiska konsekvenser, och kommissionen förväntar sig inte någon betydande inverkan på antalet viseringssökande, till exempel när det gäller turist- eller affärsvisum.

4. RAPPORT OM DELEGERINGEN AV BEFOGENHET

Eftersom befogenheten delegerades kommissionen 2019 är det första gången som kommissionen använder sig av den och antar en delegerad akt om översyn av viseringsavgifterna. Kommissionen kunde utan problem utöva den delegering av befogenhet som medlagstiftarna avsett och begränsade sig till de objektiva indikatorer som uttryckligen anges i viseringskodexen (inflationen i unionen och den viktade genomsnittliga lönen för en tjänsteman i medlemsstaterna). De nödvändiga uppgifterna från Eurostat fanns tillgängliga i god tid och gjorde det möjligt för kommissionen att bedöma om det var lämpligt att se över viseringsavgiften. Kommissionen utnyttjade den delegerade befogenheten att fastställa de nya viseringsavgifterna i linje med resultaten av beräkningarna.

Kommissionen ser inget hinder för att genom tyst medgivande förlänga delegeringen av befogenhet enligt artikel 51a.2 i viseringskodexen, vilket innebär att kommissionen på nytt kommer att utvärdera behovet av att se över viseringsavgifterna under 2026/27.

5. SLUTSATS

På grundval av ovanstående metod och utvärdering antar kommissionen samtidigt med denna rapport en delegerad akt som höjer viseringsavgifterna med 12,5 %, vilket innebär att vuxna hädanefter betalar en avgift på 90 euro.

Kommissionen tar dessutom tillfället i akt att påminna medlemsstaterna om skäl 7 i förordning (EU) nr 2019/1155 och artikel 9 i viseringskodexen i dess ändrade lydelse och uppmanar medlemsstaterna att använda de nya inkomsterna för att öka resurserna – inklusive personal – för att öka kapaciteten för handläggning av viseringar vid konsulaten och minska väntetiderna för sökande, och på så sätt få bukt med den bristande

[18] Artikel 9.2 i viseringskodexen: ”Det får ställas krav på att sökandena ska avtala om ett besök för att lämna in sin ansökan. Besöket ska i regel äga rum inom två veckor från den dag då besöket begärdes.”

[19] Se punkt 8.1 i konsekvensbedömningen: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52018SC0077.

efterlevnaden av tidsfristerna i viseringskodexen och det påskyndade förfarandet för familjemedlemmar till EU-medborgare enligt direktiv 2004/38/EG.

Denna rapport uppfyller också rapporteringskravet enligt artikel 51a.2 i viseringskodexen. Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.

Bilaga – Beräkning av indikatorn för lön (köpkraft)

2020–2021

Medlemsstat	Indikator för real nettolön	Viktad BNP uttryckt i köpkraftsstandard (EU27 = 100)	Sammantagen effekt
BE	-2,3 %	3,0 %	-0,1 %
BG	10,4 %	0,8 %	0,1 %
CZ	6,2 %	2,2 %	0,1 %
DK	-0,4 %	1,8 %	0,0 %
DE	0,1 %	22,6 %	0,0 %
EE	12,5 %	0,3 %	0,0 %
IE	0,3 %	2,4 %	0,0 %
EL	-0,6 %	1,5 %	0,0 %
ES	-0,5 %	9,1 %	0,0 %
FR	-0,8 %	15,7 %	-0,1 %
HR	2,3 %	0,6 %	0,0 %
IT	-1,3 %	12,5 %	-0,2 %
CY	-0,7 %	0,2 %	0,0 %
LV	0,8 %	0,3 %	0,0 %
LT	0,7 %	0,5 %	0,0 %
LU	-3,3 %	0,4 %	0,0 %
HU	1,7 %	1,6 %	0,0 %
MT	5,0 %	0,1 %	0,0 %
NL	0,2 %	5,2 %	0,0 %
AT	-0,9 %	2,5 %	0,0 %
PL	3,8 %	6,5 %	0,2 %
PT	1,2 %	1,8 %	0,0 %
RO	-1,9 %	3,1 %	-0,1 %
SI	-1,1 %	0,4 %	0,0 %
SK	6,2 %	0,9 %	0,1 %
FI	0,6 %	1,4 %	0,0 %
SE	0,0 %	2,8 %	0,0 %

Indikator totalt för 2020–2021: 0,2 %

2021–2022

Medlemsstat	Indikator för real nettolön	Viktad BNP uttryckt i köpkraftsstandard (EU27 = 100)	Sammantagen effekt
BE	-3,3 %	3,2 %	-0,1 %
BG	-9,6 %	0,8 %	-0,1 %
CZ	-11,3 %	2,2 %	-0,2 %
DK	-6,6 %	1,7 %	-0,1 %
DE	-5,5 %	22,2 %	-1,2 %
EE	-18,4 %	0,3 %	-0,1 %
IE	-0,9 %	2,5 %	0,0 %
EL	-10,4 %	1,5 %	-0,2 %
ES	-8,1 %	8,9 %	-0,7 %
FR	0,2 %	15,8 %	0,0 %
HR	-8,1 %	0,6 %	0,0 %
IT	1,0 %	12,6 %	0,1 %
CY	-5,9 %	0,2 %	0,0 %
LV	-9,8 %	0,3 %	0,0 %
LT	-10,7 %	0,6 %	-0,1 %
LU	-5,3 %	0,4 %	0,0 %
HU	-9,5 %	1,6 %	-0,2 %
MT	-3,3 %	0,1 %	0,0 %
NL	-4,3 %	5,2 %	-0,2 %
AT	-5,9 %	2,4 %	-0,1 %
PL	-10,9 %	6,6 %	-0,7 %
PT	-6,1 %	1,7 %	-0,1 %
RO	-8,1 %	3,1 %	-0,3 %
SI	-7,4 %	0,4 %	0,0 %
SK	-6,5 %	0,8 %	-0,1 %
FI	-5,5 %	1,4 %	-0,1 %
SE	-4,3 %	2,9 %	-0,1 %

Indikator totalt för 2021–2022: -4,6 %

2022–2023

Medlemsstat	Indikator för real nettolön	Viktad BNP uttryckt i köpkraftsstandard (EU27 = 100)	Sammantagen effekt
BE	6,1 %	3,1 %	0,0 %
BG	0,1 %	0,9 %	0,0 %
CZ	-8,5 %	2,2 %	-0,2 %
DK	-0,1 %	1,8 %	0,0 %
DE	-3,0 %	21,9 %	-0,7 %
EE	-2,6 %	0,3 %	0,0 %
IE	2,8 %	2,7 %	0,1 %
EL	-1,3 %	1,6 %	0,0 %
ES	2,2 %	9,1 %	0,2 %
FR	-2,0 %	15,5 %	-0,3 %
HR	4,2 %	0,6 %	0,0 %
IT	-5,3 %	12,8 %	-0,7 %
CY	4,1 %	0,2 %	0,0 %
LV	11,5 %	0,3 %	0,0 %
LT	-4,6 %	0,6 %	0,0 %
LU	2,9 %	0,4 %	0,0 %
HU	-8,7 %	1,7 %	-0,1 %
MT	-2,4 %	0,1 %	0,0 %
NL	0,2 %	5,2 %	0,0 %
AT	0,5 %	2,5 %	0,0 %
PL	-1,4 %	6,7 %	-0,1 %
PT	2,2 %	1,8 %	0,0 %
RO	-0,6 %	3,3 %	0,0 %
SI	3,4 %	0,4 %	0,0 %
SK	0,0 %	0,8 %	0,0 %
FI	-0,9 %	1,4 %	0,0 %
SE	-4,6 %	2,8 %	-0,1 %

Indikator totalt för 2022–2023: -1,7 %